

**DECLARACIÓ DEL CONSELL NACIONAL DE LA IAC
EN DEFENSA DEL DRET DE CATALUNYA A DECIDIR
SOBRE EL SEU FUTUR NACIONAL**

La Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) és una confederació intersindical catalana, nacional i de classe, independent, plural i implicada en la realitat social i que ha defensat sempre el dret a l'autodeterminació del poble català. Ho avalen 17 anys de sindicalisme, en les quals aquest tret ha estat definitori i, continua donant sentit a la nostra acció sindical, tant de la IAC com de cadascuna de les organitzacions que la conformem.

El 1997, al Congrés fundacional de la IAC, les organitzacions USTEC·STEs, CATAAC, CATAAC-CTS i CAU a la ponència de principis fundacionals van consensuar aquest text que va permetre fundar la IAC:

“ En aquesta línia, el conjunt de les organitzacions que componem la Confederació Intersindical tenim com a àmbit territorial Catalunya. En aquest sentit, ens proposem com a objectiu, a més del compromís d'impulsar, consolidar i omplir de contingut marcs de negociació propis, la lluita pels drets nacionals del poble de Catalunya, incloent-hi el dret a l'autodeterminació, i, en conseqüència, aportar el nostre esforç en la plena recuperació i en el ple desenvolupament de la personalitat pròpia, lingüística i social, de Catalunya.”

Al III Congrés, celebrat al novembre de 2008, s'acorda definir la Intersindical Alternativa de Catalunya com:

“Una organització plural i democràtica, nacional, unitària, independent, de classe, no sexista, participativa, pacifista, ecologista, laica, antiracista, oposada frontalment a la injustícia social que comporta el neoliberalisme, que aposta per encabir les seves reivindicacions en la lluita per una societat més justa, solidària i democràtica, que defensa el dret d'autodeterminació i que es situa en l'espai sindical d'esquerres i alternatiu.”

Avui, la situació política i social de Catalunya es caracteritza per:

- la reivindicació per part d'amplis sectors socials del dret a decidir el seu futur com a nació.
- un context social de fort atac als drets laborals i socials de les classes treballadores. L'atur, la precarietat, les reduccions salarials, l'espoli organitzat, les retallades i les privatitzacions de serveis públics són els efectes més directes de les polítiques econòmiques, tant del govern central com del govern català, fet que demostra el seu sotmetiment als poders econòmic-financers.

I. El fet nacional

El Consell Nacional de la IAC reafirma el seu posicionament que Catalunya és una nació i que el poble català és un subjecte històric i polític, en el qual resideix la plena sobirania i que és dipositari del dret a decidir i, per tant, pot dotar-se de les formes d'organització democràtiques, polítiques i socials que lliurement vulgui escollir.

La celebració, avui, d'un referèndum on el poble català pugui decidir el seu futur polític, és un dret i una exigència democràtica i, per tant, la IAC aposta de manera clara i sense fissures per impulsar aquest referèndum nacional perquè el poble de Catalunya pugui decidir el seu futur i constituir un estat independent, si aquesta és la seva voluntat.

En aquesta línia i, des de la nostra independència en la presa de decisions com a organització sindical plural hem de mantenir una estreta relació de diàleg i col·laboració amb els moviments socials i ciutadans per contribuir a fer possible la celebració d'aquest referèndum, independentment de l'oposició de l'Estat espanyol.

Exigim a les forces polítiques catalanes que s'han manifestat a favor del dret a decidir, i reclamem a la societat catalana, en general, que és el motor i qui ha iniciat aquest procés, que davant una negativa de l'estat espanyol a la celebració de la consulta/referèndum desobeeixin i posin els mitjans necessaris per celebrar-lo.

II. El fet social

Prou ens consta que les nostres classes dirigents veuen amb recel la reivindicació social i que intenten que la posposem a la resolució del fet nacional. Però per a nosaltres no es tracta de qüestions sobreafegides o estranyes i, encara menys, contradictòries. Ambdues són indissociables perquè la nació són les persones, i les lluites per l'emancipació nacional i per l'equitat i la justícia social van unides, perquè tenen els mateixos protagonistes i perquè aspirem a un futur on no només puguem disposar com a país dels recursos que són fruit del nostre treball sinó també per decidir sobiranament sobre la seva distribució en funció de les necessitats socials.

Des de fa temps, una societat que vulgui considerar-se veritablement democràtica ha de garantir, tant els drets polítics i civils com els socials que, al llarg del temps hem aconseguit les classes treballadores i populars.

Considerem que, a més de la llengua i la cultura, en el món globalitzat actual, el principal element identificatiu, cohesiu i estructural de la societat catalana és i ha de ser l'existència dels drets socials que ens donin un sentit de pertinença col·lectiva i també la seva defensa forma part dels valors cívics en què se sustenta la societat catalana.

Per tant, refermem el nostre compromís amb la transformació social, amb la lluita contra les desigualtats i amb la defensa dels drets socials i laborals, econòmics i polítics dels treballadors i treballadores com a eina per a la superació de l'opressió, la discriminació, l'explotació i contra la precarietat, la corrupció, l'especulació, el frau, l'espoli i les retallades. Necessitem redreçar la situació actual d'absoluta injustícia i fractura social i aprofitar aquests moments històrics per aconseguir una societat radicalment democràtica, socialment justa i immensament solidària

Exigim a les forces polítiques catalanes que s'han manifestat a favor del dret a decidir, i reclamem a la societat catalana en general, que assumeixin el fet que la sobirania implica decidir, també, sobre quin és el marc de relacions entre Catalunya i les estructures supranacionals, com és el cas de la UE, i com ens afrontarem a un deute il·legítim que no hem generat la classe treballadora i que ens és impossible d'assumir ni pagar.

Finalment, també refermem la nostra voluntat de continuar lluitant per aconseguir uns serveis públics de qualitat en el camí cap a la construcció d'un país lliure, també de tota oligarquia, i amb democràcia real.

III. Així doncs, concretem el nostre compromís en defensa del dret de Catalunya a decidir sobre el seu futur nacional en els següents acords:

- Treballar per la consecució del dret a decidir mitjançant la celebració d'un referèndum vinculant sobre el futur de Catalunya com a nació i com a expressió de plena sobirania. Com a sindicat nacional i de classe, implicar-nos i participar activament per fer possible el referèndum, al marge de la negativa de l'Estat espanyol.
- Treballar dins la IAC i amb la resta de la societat, per tal que els drets socials siguin el marc de referència de les relacions sociolaborals catalanes, contribuint i consensuant col·lectivament aspectes cabdals per a la construcció nacional, des de la perspectiva i els interessos de les classes treballadores i populars en coherència amb el nostre model de sindicalisme de classe.
- Treballar per una Administració pública catalana que proporcioni uns serveis públics per a tothom, controlats socialment, per tal de garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats.
- Col·laborar i treballar amb les entitats, associacions o espais que defensin el dret a decidir, per tal de fer possible la celebració del referèndum, i que acceptin el compromís de lluitar per l'emancipació social i els drets nacionals alhora, com a garantia per assolir l'aplicació de la democràcia directa.
- Avaluat i analitzar sistemàticament les nostres actuacions i la realitat social per tal d'acordar totes i cadascuna de les nostres posicions i intervencions al llarg del procés, d'acord amb els principis programàtics i organitzatius de la IAC.

Barcelona, 3 d'abril del 2014